

CHĂM SÓC BỆNH NHÂN VỚI TRỌN TÌNH THƯƠNG VÀ LÒNG BÁC ÁI

... Tôi nhớ rất rõ cái ngày xảy ra cách đây lâu lắm rồi, đúng 55 năm. Đó là năm 1956. Hồi ấy tôi 22 tuổi và cùng với 14 Chị Em khác của Dòng Nữ Tông Đồ Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU lên đường đến phục vụ tại "Nhà Thoa Dịu Đau Khổ" do Cha thánh Pio (1887-1969) thành lập ở San Giovanni Rotondo (Nam Ý). Chính Cha Pio đích thân xin Các Nữ Tu dòng chúng tôi đến trợ giúp sức khỏe tinh thần và thể xác cho các bệnh nhân.

Lúc đầu tôi rất lo âu vì không hiểu các bác sĩ và nhân viên y tế muốn gì, xét vì tôi không rành ngôn ngữ địa phương. Thổ ngữ miền Nam Puglia rất khó hiểu đối với người sinh trưởng nơi vùng Vicenza miền Bắc nước Ý. Một lần tôi đến gặp Cha Pio. Sau khi xưng tội, tôi nói với ngài:

- Thưa Cha, xin làm ơn lắng nghe con nói. Con đang gặp khó khăn. Con không hiểu thổ ngữ địa phương và con sợ mình sẽ làm lẫn

trong việc sử dụng thuốc men chẳng!

Cha Pio mỉm cười nói với tôi lời dịu hiền:

- Con an tâm! Con đừng lo lắng gì cả! Con hãy an tâm!

Và đúng như thế! Dần dần mọi sự ổn định và tiến triển khả quan.

Cứ khoảng 15 hay 20 ngày tôi đến xưng tội với Cha Pio. Sau khi ban phép giải tội cho tôi, Cha thường nhắn nhủ:

- Cha khuyên con luôn luôn chăm sóc bệnh nhân với trọn tình thương và lòng bác ái.

Cha lập đi lập lại:

- Trong bất cứ bệnh nhân nào con cũng phải nhìn thấy Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Và cá nhân tôi, tôi luôn luôn cố gắng tối đa trong công tác phục vụ bệnh nhân. Tôi gần gũi, chăm sóc và nói lời khích lệ an ủi họ.

Tôi đặc biệt chú ý đến các thân chủ, các vị già cả và các bà mẹ trẻ lặn lội từ xa đến đây. Đôi khi họ đến mà không xin hẹn trước. Thế là tôi cố gắng thu xếp và tìm kiếm ai đó có thể giúp đỡ chăm sóc họ cách riêng. Tôi van xin các bác sĩ đừng nỡ từ chối khám bệnh cho các phụ nữ nghèo. Tôi nói với các bác sĩ:

- Hôm nay bác sĩ sẽ lãnh thêm một phần phúc trên thiên đàng!

Cứ thế, suốt trong quãng thời gian dài phục vụ nơi phòng cấp cứu, tôi không bao giờ xua trừ ai, xua đuổi ai, nhưng cố gắng giúp đỡ mọi người và giúp đỡ cách riêng những người ngoại quốc. Nhiều người khi lê thân tới phòng cấp cứu, không mang theo một cái gì hết. Tôi liền kiểm áo quần để họ có thể thay kèm theo một ít vật dụng cần thiết khác. Có người không nói rành tiếng Ý. Tôi lại tìm cách giúp đỡ.

Có một biến cố xảy ra cách đây vài năm và tôi không bao giờ quên. Hôm ấy là Chúa Nhật. Tôi đang thu xếp giấy tờ thì tự nhiên có một sức mạnh thôi thúc tôi phải đến ngay Phòng Cấp Cứu. Nơi phòng đợi, thông thường là những thân chủ đợi đến phiên mình. Tôi bỗng thấy có cái gì đó không ổn. Trên ghế lẩn có một người đàn ông đang ngồi và có đưa con gái đi theo. Nhưng ông ngồi bất động. Tôi tức khắc đến gần và bắt mạch tay thì thấy mạch đứng im. Tôi tức tốc chạy đi kiểm thêm vài người nữa và chúng tôi tìm cách giúp ông tỉnh lại. Quả thật chúng tôi đến đúng lúc để kịp thời cứu sống ông. Kể từ kinh

nghiệm của ngày hôm ấy, tôi luôn luôn nhắc nhở mình cũng như các đồng nghiệp rằng:

- Khi phục vụ nơi Phòng Cấp Cứu, phải chú ý đến từng bệnh nhân, xem ai cần giúp đỡ trước, mà không cần chờ đến lượt của họ.

Tôi tự hỏi ai đã thúc giục mình phải chạy đến Phòng Cấp Cứu? Tôi tin chắc là chính Cha thánh Pio! Bởi vì, Cha thánh Pio luôn luôn hộ phù tôi, mỗi khi tôi kêu xin người trợ giúp.

Chứng từ của nữ tu Giannina y tá trưởng phòng cấp cứu.

... Hôm ấy tôi đến San Giovanni Rotondo để xưng tội với Cha Pio và nhân dịp này, tôi muốn đích thân cảm ơn Cha về một ơn lành nhận được. Xưng tội xong, tôi nói lời cảm ơn. Nhưng ngài không trả lời. Tưởng Cha Pio không nghe, tôi lập lại lời cảm ơn, một lần rồi thêm một lần nữa. Vẫn không có tiếng trả lời. Nghĩ rằng Cha bị nặng tai nên tôi không nói nữa. Dầu vậy khi rời tòa giải tội tôi cảm thấy chút cay đắng vì không nói được với Cha Pio lời tôi ghi ơn ngài. Tôi liền đi ra cửa để đợi ngài, cùng với vài phụ nữ khác. Ngài sẽ đi qua đây khi rời Phòng Thánh để trở về tu viện. Khi Cha Pio đi ngang qua gần tôi, tôi vội nắm chặt tay Cha, nhưng vì cảm động, tôi không thốt được lời nào. Cha mỉm cười kéo tay ra và nói:

- Nhẹ thôi con, đừng làm tay Cha đau! Tốt thì Cha chỉ có đôi tai .. thánh thôi!

Chứng từ của một phụ nữ Công Giáo Ý.

("La Mia Messa", 1 Gennaio 2011 - 31 Marzo 2011, Anno V/A, vol.I, Casa Mariana Editrice, trang 327) / ("LA CASA Sollievo della Sofferenza", Organo Ufficiale dei gruppi di Preghiera e dell'Opera di San Pio, Anno LXII, Gennaio 2011, trang 36)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt